

Otázka obnovení mystérií lékařství

Michaela Glöckler

Byla to právě Ita Wegman, jež se Rudolfa Steinera přímo zeptala na mystérium Rafaela, tj. na nová, křesťanská mystéria léčení.

Ve druhém svazku biografického díla *Kdo byla Ita Wegman (Wer war Ita Wegman)* se nachází údaj ze zápisníku Ity Wegman v souvislosti se shromážděním lékařů v Arlesheimu v říjnu 1936, který obsahuje zápis její vlastní otázky i odpovědi Rudolfa Steinera:

[jsou to] dvě otázky, které jsem položila Rudolfovi Steinerovi; mohu dokonce zcela přesně udat čas, kdy se tak stalo. První otázka v Anglii po letní škole v Penmaenmawru: Proč již v lékařství nestojí v popředí a ani se neodlévá do formy mysterijní podstata? Proč musí být lékařské kurzy vedeny tak intelektuálně?

Muselo tomu tak být, řekl Rudolf Steiner, protože podmínky pro to druhé zde ještě nejsou. Je velmi podstatné, že jste položila tuto otázku. — V říjnu a listopadu 1923 pro nás potom uspořádal mnohé přednášky mysterijního rázu, obsahující michaelské, vánoční, velikonoční a jánské imaginace, které pojednávaly o kosmickém léčebném umění. Započal Vánoční sjezd a do Anthroposofické společnosti pronikl nový život. A lékařství se skutečně začalo utvářet jinak. Připomínám vám přednášky pro mladé mediky. Mysterijní princip znamená, že se učíme myslet obrazně, že události v celém vesmíru pojmáme v obrazech, a to i léčení v kosmu a léčení v mikrokosmu, které je jen obrazem toho makrokosmického. Tyto obrazy pak musí být shrnuty v meditacích.

Druhou otázku jsem dr. Steinerovi položila krátce před jeho onemocněním, v září 1924. Zeptala jsem se: Není možné založit mysterijní školu lékařství?

Odpověď Rudolfa Steinera: To není tak snadné, musí to chtít také duchovní svět a musí zde být lidé, kteří to chtějí přijmout.

Po několika dnech mi řekl, že se zeptal ducha Merkura-Rafaela a dostal kladnou odpověď. Byl mu přidělen úkol obnovit pod vedením Merkura-Rafaela starý zvyk, který se kdysi konával na posvátných, uctívaných místech. Mně že připadl úkol hledat duchem nesené lidské duše, které mají smysl pro takové jednání a chtějí slyšet slova Rafaelova.

Poté jsme učinili zcela malý začátek. Tak byl položen základ Rafaelovy školy. To bylo, drazí přátelé, významné: spojit do jedné školy to, co představovalo léčebné principy v různých mystériích. Za společného působení Michaela a Rafaela!

Bohužel to tak nesmělo být, bylo doslova cítit, jak se Země brání. Země ani lidé ještě takovou mohutnou duchovnost nechtěli. Dr. Steiner pak opustil působení na tomto světě, ze své vůle, jeho nemoc byla jen májá. A lidé zůstali sami, upadali do starého nešvaru, kdy

se vše hodnotí intelektuálně a posuzuje podle rozumu. Anthroposofická společnost se otřásala v základech. Karmické souvislosti byly uvedeny ve zmatek. Lidé nebyli ještě zralí, aby přijali tak velkou duchovnost, anebo se — což je na tom sporu a zápasu pozitivní — retardující síly, jež jsou občas také nutné, dobře tušíce, že zde ještě tato zralost není, postavily na odpor proti běhu věcí, aby předešly nedokonalostem v duchovním vývoji. Takto to vypadá.

(...) Toužíme po mysterijním lékařství. Ale v tom, co bylo započato, nemůžeme pokračovat jen tak. Musíme se snažit opět se připravit, probudit v sobě duchovní vzpomínku na to, co kdysi bývalo v dávných mystériích. Pokud to bude v mé moci, chci tomu rovněž napomáhat, chci to učinit.

Objasnit, kdo je bytost Merkura-Rafaela.

Michael pomáhá člověku v zápase o přeměnu přírodního vědomí v sebevědomí, v jeho ustanovení. Michael je tu, duchovní, kosmický léčitel, který působí na hlavu. Merkur-Rafael stojí vedle člověka a působí na jeho dýchací soustavu. Podobně, jako je Michaelův planoucí meč ukován z kosmického železa a touto silou bojuje s lidským přírodním vědomím, které chce vystoupit nahoru, a dává vzniknout sebevědomí. (Zápisník 57)

O devět let dříve, v roce 1927, jako vedoucí lékařské sekce na prvním velkém zasedání lékařů po smrti Rudolfa Steinera, vyličila svoji situaci takto:

(...) Stála jsem před nutností zastupovat metodu Rudolfa Steinera, což pro mne bylo přirozeně samozřejmé, na druhé straně jsem však nemohla předvídat, do jaké míry se mi to podaří. Potřebovali jsme čas, abychom do této metodiky vrostli, čas, abychom tuto léčebnou metodu nechali samu o sobě vyžrát natolik, aby se mohla postavit na vlastní nohy a jít vpřed. A také mnohé těžkosti, které ve společnosti nastaly, bohužel nepřispívaly k usnadnění práce lékařské sekce. Proto hned nemohly být naplněny všechny požadavky na ni kladené, například nemohla zprvu vědecky působit směrem ven tak, jak se to oprávněně požadovalo. Museli jsme delší čas pracovat spíše na přípravách, abychom nasbírali zkušenosti a hlouběji porozuměli všem pokynům, které nám Rudolf Steiner dal v souvislosti s léčením nemocí. Záleželo nám především na léčení a na tom, abychom byli schopni sami za sebe nabýt přesvědčení, že jsme s učiněnými zkušenostmi dokázali vytvořit základnu, na níž bude možno tuto práci přenést do světa.

Tak jsme pracovali na všech místech a podle možností jsme si vyměňovali a sbírali zkušenosti. Díky tomu jsme pomalu získávali lepší přehled a nedostatky, které zde ještě byly, jsme mohli poznat a napravit. To nám dalo také podnět k ověřování experimentální cestou: abychom na jedné straně přišli na to, kde leží příčiny těchto nedostatků, a na druhé straně potvrdili skutečnosti, jež nám z vědeckého bádání poskytl Rudolf Steiner. Současně tím také měl být položen začátek pro práci navenek. Neboť také zevní svět nám kvůli úspěchům v léčbě pomalu začal věnovat pozornost a žádá poznatky a objasnění.

Vzhledem k tomu nastal okamžik, jenž od nás nyní vyžaduje, abychom shrnuli a konsolidovali svou práci ještě více než dříve, a byli tak připraveni splnit všechny požadavky, které na nás vnější svět klade.